

Sygn. akt II Ka 410/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krośnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesław Ruszala (spr.)

Sędziowie: SSO Arkadiusz Trojanowski

SSO Janusz Szarek

Protokolant: sekr. sądowy Mateusz Wójcik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krośnie – Andrzeja Dworzańskiego

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2017 roku w Krośnie

sprawy **K. N.**

syn J. i B., ur. (...) w S.

oskarżonego z art. 178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Brzozowie z dnia 9 września 2016 roku, sygn. akt II K 132/15

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,

II. zasądza od oskarżonego K. N. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę za drugą instancję w wysokości 120 zł /sto dwadzieścia złotych/.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Brzozowie rozpoznawał sprawę K. N., oskarżonego o to, że w dniu 07 czerwca 2015 roku, w B., woj. (...) na ulicy (...), będąc w stanie nietrzeźwości nie mniej niż 0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu – kierował samochodem marki P. o numerze rejestracyjnym (...), w ruchu lądowym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Sanoku, sygn. akt II K 32/15 z dnia 04.03.2015 roku, tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk.

Wyrokiem z dnia 9 września 2016 r. sygn.. akt II K 132/15 Sąd Rejonowy w Brzozowie:

I. uznał oskarżonego K. N. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia i tam opisanego, przy czym przyjął, że w chwili popełnienia czynu był prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Sanoku, wyrokiem z dnia 04 marca 2015 roku (sygn. akt II K 32/15), a ponadto czynu tego dopuścił się również w warunkach obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, co stanowi przestępstwo z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 43a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, płatne na wskazane przez Sąd konto.

III. Na podstawie art. 42 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – dożywotnio.

IV. Na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r. nr 49 poz.223 z późn. zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 120 zł.

Wyrok powyższy zaskarżył apelacją w części, w zakresie punktu I i punktu III wyroku, obrońca oskarżonego, na mocy art. 427 § 2 kpk art. 438 pkt 4 kpk zarzucając:

- rażąco niewspółmierność orzeczonej kary wobec oskarżonego a polegającej na jej surowości, poprzez wymierzenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy w sytuacji możliwości zastosowania art. 69 § 4 k.k. i orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby nieprzekraczający 3 lat, która byłaby adekwatna do stopnia winy oskarżonego, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa,
- rażąco niewspółmierność orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego, a polegającego na jego surowości poprzez wymierzenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – dożywotnio, w sytuacji możliwości zastosowania na podstawie art. 42 § 3 kk szczególnych okoliczności orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres nie krótszy niż lat 3, który byłby adekwatny do stopnia winy oskarżonego, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto podnosząc powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o:

I. zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie:

-.

- punktu I wyroku poprzez zmianę na podstawie art. 69 § 4 k.k. orzeczonej kary pozbawienia wolności na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby nieprzekraczający 3 lat,
- punktu III wyroku poprzez zmianę na podstawie art. 42 § 3 orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – dożywotnio na środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres nie krótszy niż lat 3, ewentualnie

II. uchylene wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego jest nieuzasadniona i w związku z tym żaden z wniosków apelacji nie zasługiwał na uwzględnienie.

W sytuacji gdy oskarżonemu K. N. przypisano w niniejszej sprawie dopuszczenie się występku z art. 178a § 4 kk, co nie jest kwestionowane, zaś przepis art. 69 § 4 kk stanowi, że wobec sprawy przestępstwa określanego w art. 178a § 4 kk Sąd może zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach, a odstąpienie od orzeczenia wobec sprawcy takiego czynu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio może mieć miejsce jedynie gdy zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, zaś Sąd Orzekający słusznie

uznał, że taki szczególnie uzasadniony przypadek i wyjątkowy wypadek nie zachodzi co do oskarżonego, formułowanie zarzutu rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności, wynikającej z jej orzeczenia bez warunkowego zawieszenia jej wykonania i rażącej niewspółmierności środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, z powodu jego orzeczenia dożywotnio, było oczywiście nieuzasadnione.

Sąd I instancji zasadnie stwierdził, że prowadzenie przez oskarżonego samochodu w późnych godzinach nocnych nie jest usprawiedliwieniem dla przestępstwa, zaś kwestie leczenia oskarżonego rozwiązywane mogą być w warunkach zakładu karnego, gdzie możliwa będzie terapia odwykowa, jak również w nagłych wypadkach pomocy będzie udzielał szpital więzienny.

Sąd I instancji nie wskazał wprawdzie w uzasadnieniu wyroku na okoliczności w postaci przyznania się oskarżonego do zarzucanego mu czynu i okazania skruchy na rozprawie oraz przeproszenia za swoje zachowanie, jednak okoliczności tych nie można było przeceniać w sytuacji, gdy oskarżony zatrzymany został w trakcie prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości, po podjęciu przez niego ucieczki przed usiłującymi go zatrzymać funkcjonariuszami Policji.

Apelacja obrońcy oskarżonego niezasadnie podnosi natomiast niewielki rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, w sytuacji gdy przestępstwo z art. 178a § 4 kk ni jest przestępstwem skutkowym oraz zły stan zdrowia oskarżonego i zaleconą mu terapię odwykową, z uwagi na rozpoznany zespół zależności alkoholowej, gdy oskarżony w chwili zatrzymania go, nie bacząc na ten zły stan zdrowia, znajdował się w stanie znacznej nietrzeźwości, bowiem pierwsze jego badanie na zawartość alkoholu w organizmie wykazało 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Taki wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego i fakt, iż od zapadnięcia przeciwko niemu poprzedniego wyroku skazującego go za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości minęły zaledwie 3 miesiące, w pełni uzasadniały wniosek Sądu Orzekającego o konieczności wymierzenia oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności oraz środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, zwłaszcza że biegli psychiatry, w swojej opinii uzupełniającej (k. 75) orzekli, iż z uwagi na uzależnienie oskarżonego od alkoholu zachodzi wysokie prawdopodobieństwo ponownego popełnienia przez niego takiego czynu.

Twierdzenie apelacji, że oskarżony w chwili czynu pozostawał we wzburzeniu po kłótni z narzeczoną, z którą planował ślub, nie znajduje natomiast oparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, bowiem w czasie przesłuchania przed Sądem (k. 48) oskarżony nie powoływał się na taką okoliczność, zaś w czasie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 10) potwierdził jedynie, że po siedmiu latach narzeczeństwa , przed planowanym ślubem zostawiła go dziewczyna, nie wskazując jednak na gwałtowny przebieg takiego rozstania i jego bliskość czasową z podjętym prowadzeniem samochodu w stanie nietrzeźwości.

W takim stanie rzeczy nie znajduje także oparcia w materiale dowodowym twierdzenie apelacji, iż prowadząc samochód w stanie nietrzeźwości oskarżony działał z zamiarem nagłym.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Odwoławczy na zasadzie art. 437 § 1 kpk, art. 449 kpk i art. 456 kpk oraz art. 636 kpk w zw. z art. 627 kpk, utrzymał zaskarżony wyrok w mocy oraz zasądził od oskarżonego K. N. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę za drugą instancję w wysokości 120 zł.